

בש"פ 4505/17 - מדינת ישראל נגד אופיר בוזגלו, שלומי דהן

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לערעורים פליליים

בש"פ 4505/17

כבוד השופט י' דנציגר
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

1. אופיר בוזגלו
2. שלומי דהן

המשיבים:

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: י"ד בסיון תשע"ז (8.6.17)

בשם המבקשת: עו"ד מירי קולמבוס

בשם המשיב 1: עו"ד פולינה סורין

בשם המשיב 2: עו"ד חן בן חיים

החלטה

1. לפני בקשה להארכת מעצרו של המשיבים ב-90 ימים, החל מיום 18.6.2017 או עד למתן פסק דין בעניינם, לפי המוקדם מבין המועדים.

2. לפי כתב האישום שהוגש נגד המשיבים ושלושה אחרים לבית משפט השלום, קשרו כל הנאשמים קשר לפשע וביצעו שורה של עבירות של סחר בסמים מסוכנים מסוג חשיש וקוקאין. למשיב 1 מיוחסות חמש עבירות של סחר בסם, ארבע עבירות של קשירת קשר לפשע ועבירות החזקת סם שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים.

למשיב 2 מיוחסות חמש עבירות של סחר בסם וארבע עבירות של קשירת קשר לפשע.

3. לטענת המבקשת, המעשים המיוחסים למשיבים מלמדים על מסוכנותם הרבה לשלום הציבור ולבטחונם, ומקימים את חזקת המסוכנות. מסוכנותם של השניים, כך נטען, מתחזקת גם לנוכח עברם הפלילי המכביד ביותר (למשיב 1 - שמונה הרשעות קודמות והוא ריצה מספר מאסרים בפועל; למשיב 2 - 15 הרשעות הרשעות קודמות - בין היתר בעבירות של סחר בסמים - והוא ריצה מספר מאסרים בפועל).

המבקשת מאשרת כי שמיעת הראיות טרם החלה, ובפרט בשל דחיות שנתבקשו לשם מיצוי המו"מ בין הצדדים, אך מדגישה כי קבועות מספר ישיבות הוכחות במהלך חודש זה וקיים סיכוי להתקדמות משמעותית של התיק בתקופת ההארכה המבוקשת.

4. לטענת באות-כוח המשיבים, משחלפו תשעה חודשים ומשפטם של מרשיון טרם הסתיים, הגיעה העת לשקול שחרורם לחלופת מעצר. עוד נטען כי התמשכות ההליכים בתיק אינה רובצת לפתחם של המשיבים. כל אחת מבאות כוחם של המשיבים מציינת כי העבר המכביד לכאורה של מרשה אינו מצדיק - הוא כשלעצמו - מטעמים שונים, קבלת הבקשה (למשיב 1 אין הרשעה בעבירת סחר סם; ולמשיב 2 נערך זה לא מכבר תסקיר במסגרת הליך אחר בו הורה בית המשפט, בהסתמך על המלצת שירות המבחן, על מעצר בפיקוח אלקטרוני).

5. בתשובה לטענות באות כוח המשיבים ביקשה באת כוח המבקשת לציין כי הגם שלמשיב 1 אין בעברו הרשעה בעבירה של סחר בסם מסוכן, עברו מכביד כפי שהוא וכולל אף הרשעה בעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית. באשר לטענת באת כוח המשיב 2 כי יש לפעול במקרה דנן בדומה לדרך בה נהג בית משפט השלום באשדוד, עת הורה על מעצרו בפיקוח אלקטרוני; נטען כי בית המשפט קמא לא היה מודע, עת החליט כפי שהחליט, על ההליכים במסגרת התיק דנן, ומשכך אין מקום לקבל את הטענה.

6. המעשים המיוחסים למשיבים מקיימים חזקת מסוכנות סטטוטורית מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996. יתר על כן, נסיבות המקרה ובפרט עברם הפלילי המכביד של שני המשיבים, מלמדות אף הן על המסוכנות הנשקפת מהם.

אכן קצב התנהלות ההליך העיקרי במקרה דנן אינו מהיר, בלשון המעטה, שכן שמיעת הראיות טרם החלה. ואולם, נראה כי ניתן לייחס עיכוב זה בעיקר למגעים שהתנהלו בין המבקשת לבין כל הנאשמים בתיק דנן, שבסופו של דבר לא הבשילו לכלל הסכמה.

בנסיבות העניין, הבקשה מתקבלת.

ניתנה היום, י"ד בסיון התשע"ז (8.6.2017).

ש ו פ ט
